

Suchý únor a hluchý březen

V posledních letech se rozmohl fenomén, kdy lidé sami na sobě testují závislost na alkoholu, tzv. suchý únor. Mnoho mých přátel a kolegů se tak pouští do osobního boje, soutěžíce s kolektivem, přáteli nebo sami se sebou o to, kdo v této výzvě obstojí. Takzvaný alkoholový detox má jasný začátek a konec. Pro některé, nutno poznamenat, může mít i přísný průběh.

A co takový hluchý březen? Dokážeme si představit jeden měsíc zcela bez hudby? Ráno nás nebudí mobil naší oblíbenou melodií nebo písničkou, ale začíná postaru řinčet klasický budík. Při ranní hygieně si nebroukáme ani nepopovíjeme své oblíbené písničky. Cestou do práce si zapneme rádio a z něho se line krásné mluvené slovo nebo si čteme, případně posloucháme audioknihu bez jakékoliv hudební vložky, melodie. Po náročném pracovním dni jdeme s kolegy nebo přáteli na skleničku do baru nebo na pivo do hospody, kde nehraje žádné rádio, žádná televize, prostě žádná hudba. Konečně se lidé mohou „nerušeně“ bavit povídáním si. Večer usedáme k televizi, ve které běží naše oblíbené pořady, filmy, seriály, všechny naprosto bez hudby, bez znělek pořadů. Ani dětem v pohádkách nezpívají princezny. Dokonce i ty otravné reklamy nás neruší chytlavými melodiemi známých písniček, vlastně žádnou melodií, jen a jen mluvené slovo. A konečně tu máme víkend a zábavu s přáteli! Vyrazíme na ples, kde jsou pouze vtipní moderátoři, kteří nás vydrží bavit celý večer až do pozdních nočních hodin. Samozřejmě celý večer se „odehrává“ jak jinak než bez hudby. Neřkuli když se některý z našich přátel rozhodne vstoupit do svazku manželského. Takový nástup ženicha a nevěsty bez doprovodu hudby může být v jistém slova smyslu hodně nejistý. Některé druhy umění jako balet, kde je hudba nedílnou součástí prezentace, budou zřejmě působit spíše jako sportovní klání. Z opery a muzikálu se stane čistokrevné divadlo. A i na prknech, co znamenají svět, je jen málo představení, která se obejdou zcela bez hudby. A to je pouhý výčet našich osobních zábav.

Pojďme se na hluchý březen podívat ekonomicky. Co řemesel by v tu chvíli nemělo práci. Výrobci pian, kytar a jiných hudebních nástrojů. Pravděpodobně téměř všechny rozhlasové stanice by musely přerušit vysílání. Není v lidských silách moderátora udržet zábavu pro posluchače celý den, bez možnosti vyplnit pauzy hudbou nebo nějakou znělkou. Podobný osud by čekal i televizní vysílání, navzdory větším možnostem. Co by to bylo za zábavné pořady bez hudby? Jeden možná, ale celý den a měsíc? Zpěváci a kapely společně s organizátory koncertů by si mohli dopřát volno. Hospodám, obchodům a kadeřnicím by se splnil sen, neplatit OSA, tedy úplně správně by mělo znít, neplatit za práva skladatelů a textařů. Jak by se asi dařilo hospodám, penzionům nebo hotelům, které v době konání koncertů a hudebních festivalů praskají ve švech? Jaká nálada by panovala v průběhu hokejových zápasů nebo při krasobruslařských závodech, ponechávám na čtenářově fantazii. Z hráčů věhlasných filharmonií a orchestrů by se stali majitelé hluchých nástrojů, kteří by přišli o svoji kratochvíli. Bezesporu jsem na mnoho odvětví, jako jsou mobilní aplikace, počítačové hry, výuka ve školách a hlavně ve školkách, zapomněl. Stačí si to jen představit, natož to zažít.

Hudba prostupuje naším životem, naší duší. Provází nás na každém kroku. Snad by takový hluchý březen pomohl demagogům, kteří hlásají, že lidé do hospody nebo obchodů za hudbou nechodí. Ano, primárně ne. Ale do hospody nechodíme ani za teplem, ani za světlem, a také se tam hostům topí, když je zima, a svítí, když se setmí. Přesto nikoho nenapadne vykřikovat, že za plyn nebo elektřinu by se nemělo platit.

Suchý únor, Molavcová březen
a zdravý duben
vám přeje
Roman Střejček
předseda představenstva